

A Társaság

Janka műterem felvétele.

Jármy Margit.

Holzer

divatháza
Budapest, IV., Kossuth Lajos-u. 9.

Schneider Rózsi és Kató

Budapest, IV., Váci-u. 8., felemelet. // Telefon 94-35.

Utcai és estélyi ruhák, köpenyek, kosztümök,
bluzok és pongyolák állandó nagy választékban.

Kuszkó Mária zongora-
tanárnő

ZENEISKOLÁJÁBAN Budapest, I. Fehérvári-ut 38

akadémia előkészítő tanfolyamok.

Gyermek és felnőtt csoportok. Magánóra a nap bármely
szakában. **Befiratkozás** naponta d. e. 11-től este 7 óráig.

Belvárosi Színház
IV., Koronaherceg-utca 6. sz.

Telefon: 93-16. Telefon: 93-16.

TILLA

JÁTÉK 7 KÉPBEN.
Írta: HERCZEG FERENC.

Kezdeté 7 órakor.

INTIM KABARÉ

Teréz-körut 46. Telefon 65-54.

Minden este pont 7 órakor

B. Marlon Erzsébet Az okos asszony.
vendégfelléptével:
Virjáték. Írta: Balázs Sándor. — **A Biedermayer-
család.** Operette. Írta: Sterk Vilmos, zenéjét Z. hrer.
— **Dr. Casanova.** Fordította: Balassa Emil. — **Hélet
előit.** Írta: Belső Izor. — **A bizalmiférő.** Írta: Gosz-
tonyi Adám — **Magánszámok.** Konterál: Kovács A.
Jegyek előre válthatók a pénztárnál és a jegy-
elárusító helyeken. Elővételi díj nincs.

Old American

Különlegességek őszi és téli egyszerű kalapokban

Budapest, Belváros

Telefon 169-97. IV., Egyetem-utca 3. sz.

**Egyesült Betegápolók és Ápolónők
Országos Egyesülete**

Elnök: dr. Záborszky István operateur, volt
egyetemi tanársegéd.

Budapest, VIII. ker., Rákóczi-ut 23.
Telefon: József 30-12.

Orvosilag vizs. áztatott személyzet! Kérjük a
címlre ügyelni

LITTKÉ

Casino
for England
Cremant Rosé
Sport

Drasche-Lázár Alfréd

BOLDOGSÁG

Színjáték 4 felvonásban.

Ára 3 korona 60 fillér.

Megrendelhető: **A Társa-
ság** kiadóhivatalánál, Bu-
dapest, IV., Reáltanoda-u.
18. Postaköltségre külön
50 fillér küldendő.

FREYBERGER ALFRÉD
műhímző specialista

BUDAPEST, IV., Váci-utca 8. sz.

Telefon: 87-47.

Elvállal: mindennemű gépi és kézi hímzé-
seket, aszur, plüssé és gombok készítését.

LISZTES JÓZSEF

szűcsmester,

Budapest, IV., Váci-utca 46. szám.

Ajánlja saját műhelyében készült, dúsan felszerelt kész
szőrmeáru raktárát. — **Mértékutáni megrendelések,
átalakítások a legmegbízhatóbban és a legna-
gyobb gonddal teljesítettek.**

A „TÁRSASÁG” kiadóhivatalában
megrendelhető

DRASCHE-LÁZÁR ALFRÉD

új regénye:

Tűzkereszt

A népszerű író nagyszerű regényének,
a „Tűzpróbá”-nak folytatása.

Ára

10% felárral 15 K 40 fillér.

A Társaság hasábjaira előkelőbb cégek részéről hirdetések feladhatók a kiadó-
hivatalban, IV. ker., Reáltanoda-utca 18. Telefon: József 25-11.

Zelizyné Rády Adél

női divat műterme

Telefon: József 34-67. Budapest IV., Kecskeméti-utca 13.

A Társaság

SZÉPIRODALMI ÉS TÁRSADALMI KÉPES HETILAP

A PARK-KLUB, AZ URI-KLUB, A GOLF-KLUB, A MAGYAR UNIO-KLUB ÉS A POZSONYI URI-KLUB HIVATALOS LAPJA.

FŐSZERKESZTŐ: DOBAY ISTVÁN DR.

V. évf.
52-ik szám

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, REÁLTANODA-U. 18. TELEFON: JÓZSEF 25-11.

Előfizetési árak: egy évre 60 K, félévre 30 K, negyedévre 15 K, Egyes szám ára 1 K 50 fill.

Budapest.
1918. december 29

Vix francia alezredes és tisztfjei Budapesten.

A jobbról második alak Vix alezredes, a tőle balra álló második tiszt a szerb hadvezetőség összekötő tisztje.

Angol lapban megjelent térkép Magyarország jövődő sorsáról. 1. Jugoszlávia. 2. Hogy választják el Magyarországtól az északi és déli szlávokat.

Nemezis.

Irta Körmendy Viktor.

Vidám elbeszélés.

Ilyenkor kijött mindenki Pestről a várbeli társaságból és hangos volt a Kunék házatája reggelig. A festő féltékeny volt ugyan, de röstellte mutatni és egy év alatt comme il faut-férfj lett belőle, amint azt a regények előírják. Az asszony néha erősen kacérkodott Fricskicssel és Christeával, ilyenkor Kun Sándor kétszeres hidegvért erőltetett magára, hogy még csak egy disszonáns hang se zavarja a harmóniát és Mária Immakulata csöndesen pukkadjon fönt a várban.

Igy éltek le egymás oldalán négy esztendő. Etelka megszépült az évek során, egy kicsit meghizott, asszonyosabb lett és az udvarlóiinak száma megszorodott. A villa ritkán volt vendég nélkül, ha otthon voltak, de Kun Sándor megszokta már ezt az életet és egy kicsit a hiuságát is legyezgette, hogy a feleségét tömjénezik. Mária Immakulata, aki nagy ritkán meglátogatta a lányát, néha váltott egy-két hüvös, udvarias szót a vejé-

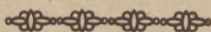
vel és Kun Sándor minden alkalommal biztosította, hogy minden úgy jó, ahogy van. Nyáridőben az öreg Prohászka is kijött egy-egy délutánra és látva a nyugodt, csöndes boldogságot, bucsuzáskor azt mondta a vejének: — Nagyon örülök.

Történt azonban egyszer — ez már a házasság ötödik évében volt —, hogy Kun Sándor bement Pestre valami dolga után és azt mondta otthon, hogy estére jön haza. De csunya októbervegi idő volt, délfelé megereedt a zápor és a festő már egy kora délutáni vonattal kimenekült a csatakos köveztől.

Amikor hazaért, a rövidebb utat választotta és a kert hátsó ajtaján ment be a villába. Nem találkozott senkivel és egyenesen a hálószobába nyitott, hogy az agyonázott cipőjét leveesse. Amikor kinyitotta az ajtót, rémült sikoltozás fogadta és elborult szem előtt tűzkarikák táncoltak a halálos csöndben.

Kiszel József Éttermei . Budapest

József-körút 56. sz.
TELEFON: JÓZSEF 35-37.

Alsó-Margitsziget
TELEFON 119-62.

Fricskics kapitány valami dühös félelemmel dagogni kezdett, Etelka pedig monoton, bűgő hangon sirt az egyik sarokban. Kun Sándor egy retteneteset kiáltott, a keze ökölbe szorult és a karját ütésre emelte. De a következő percben lehanyatlott a karja, az ujjai kiegyenesedtek és a hideg tenyerével végigsimított a homlokán. Azután sarkon fordult és kifelé ment.

Gondolkodás nélkül, gépiesen ért ki az állomásra. Ott éppen akkor futott be a pesti gyors. Ostobán nézte az embereket és a hátán hideg futott végig, amikor az egyik elsőosztályú Pullmannból Mária Immakulatát látta kiszállni.

Prohászkané nyájasan mosolygott a vejére és leereszkedő kedvességgel nyujtott kezét neki.

— Már a reggeli vonattal akartam jönni, de lekéstem. És maga? Most megy Pestre?

— Igen, — felelte csöndesen Kun Sándor.

A másik sínparon már befutott a vonat és a festő köszönés nélkül szállt föl rá. Az ablakból még látta Mária Immakulatát a villa felé vezető uton.

A homlokát az esőverte ablakhoz nyomta és lélektelenül bámulta az elfutó távirdaoszlopokat Pestig.

Mikor kiszállt a keletin, azt vette észre, hogy éhes. Megnézte az óráját, pont öt volt. Eszébe jutott a Gallia, ahol valamikor Claire-rel szokott ilyen időtájt uzsonnázni. Kocsiba vágta magát és odáhajtatott.

A régi képet látta maga előtt. És a szive örülten kezdett dobogni, a mikor a régi asztalnál meglátta a francia leányt egy csésze kávé mellett. A másik sarokba ült le és egy estilap mögül hosszan, szomoruan nézte a kedves alakot. Claire szép volt most is, csak az ajka körül fedezett föl a festő egy fáradt vonást. Néhány percig habozott, azután odament hozzá.

— Claire, — szólt halk, szomorú hangon.

A lány ajka mosolyra nyílt.

— Monsieur Kun, ah, mily régen láttam önt!

— Haragszik? — kérdezte a férfi és nem eresztette el a puha, kis kezét.

Claire csöndesen ingatta a fejét.

— Haragudni? Sohasem szoktam haragudni, monsieur Kun...

— Négy éve nem láttam önt, Claire.

— Már több, monsieur Kun. Öt éve.

Azután hallgattak sokáig. Végre újból a férfi szólalt meg.

— Még ott lakik a Baross-utcában?

— Igen, monsieur Kun.

— Akkor... akkor nem tudtam eljönni...

A lány szeme könnyes lett.

— Nem tudott...

Kun Sándor hangja egy kissé remegett.

— De most... de ma, ha megengedi...

Claire a könyein keresztül mosolygott.

— Jőjjön...

*

A Kálvin-téren nyolcat ütött a toronyóra, amikor Kun Sándor a Baross-utcába fordult. Egy csomag sütemény volt a kezében, amit Claire-nek vett, de a patika

Elkán és Gerő szücsök

Budapest,

VI., Andrássy-ut 27, VI., Petőfi-utca 5. szám.
(Saját ház.)

Vidékre dívatlapot díjtalanul küldünk.

előtt egy öreg asszony virágot árult és a festőnek eszébe jutott, hogy néhány szál virágot is illenék fölvenni a lánynak. Az asszony kosara nagyon szegényes volt, de azért egy-két lila őszirózsát kiválasztott és csokorba kötötte.

Claire boldog örömmel várta főt és a legszebb őszirózsát a hajába tűzte. A fehér asztalon tea párolgott és hideg sült volt felrakva, úgy a mint egyszer régen, amikor először idejött. A lány szerelmesen, boldogan nézett a férfi szemébe, a kinek háborgott a lelke az emlékek alatt. Milyen gyöngé az ember és milyen igazságos a sors, gondolta magában. A csalódás keserősége marta a szívét és eszébe jutott a két első képe, amivel nevet, hirt szerzett magának. Az aratók és az aranykalászos buzaföld és az Alduna... Azok ott maradtak Mária Immakulata szobájában és majd a Fricskicséi lesznek, a vörös kapitányé.

A vér előntötte az arcát és egy pillanatra eszébe jutott, hogy elrohan és bosszút áll a szégyene miatt, de Claire azt hitte, hogy a vágy tüze gyúlt ki a férfi arcán és illatos, lágy kezével végigsimogatta az arcát.

— Mon chère, ami... Szeret?

Kun Sándor a lányra nézett. Most látta csak, hogy már nem a régi, üde teremtés és a szeme körül szarkalábak vannak... Négy év előtt kellett volna, gondolta lehunyta szemmel, de azért a keblére vont és míg ajka keserű kéjjel tapadt az ajkára, a megadás csöndjében kiszakadt a mult a lelkéből és mint a részeg itta a francia lány suttogó szavait:

— Mon petit hongrois...

(Vége.)

Lenin.

VERSEK AZ ÖCSÉMRŐL.

Irtta VÉRTESY GYULA.

MOST MÁR ALHATSZ!

Nem voltál ur. Rabszolga voltál.
Sose alhattál eleget.
Óh, hányszor fel is panaszkodtad
az álmos, csuf reggeleket.

Fel kellett kelned, hogy a jármot
Korán reggel nyakadba vedd.
Jól esett volna még pihenni,
s hiába, menni kellett.

Egy kicsit mindig álmos voltál
És ifjan is oly fáradott.
A mindennapi kenyerednek,
édes öcsém, nagy ára volt.

A haláloddal is fizettél.
Fizettél és most alhatol.
Fekete földben, vagy talán a
fehér felhőkön valahol? . . .

DE JÓ MÁR NEKED!

Élet ezer nyűgét nem tűröd.
Édes öcsém, de jó neked már.
Az örök nyugalom veled jár.

Gazembereket nem kell látnod.
Élettel hadakozni nem kell.
Pihenhetsz, jól bezárt két szemmel.

Amibe mi járunk, a sárból
Nem jut el a sirodba semmi.
Milyen jó lehet már ott lenni!

Az élet célját már elérted.
Mert a halál, hisz' ez a végcél.
Jó neked már! A célhoz értél.

MIÉRT NEM SZÓLTÁL?

Szívesen veled mentem volna.
Szóltál volna, el akarsz menni.
Tudtad, hogy tehozzád köt minden.
És az élethez nem köt semmi.

De úgy mentél el, szótlan, csöndbe.
Eltűntél, mint egy drága álom.
És én az álom folytatását
behunytt szemmel mindegyre várom.

Nem hiszem, hogy ne jöjj még vissza
egy testvéri szerető csókra,
egy másvilágba hívó szóra . . .

Egy cigaretta.

Irtta Harsányi Zsolt.

Ha az ember egyedül kényelmesen üldögél és viszket a könyöke, akkor lusta megvakarni. Nem nyul oda és elfelejti. De ha az ember például el van bujva és nem moccanhat, akkor egyszer csak elkezd mindenütt viszketni: a lába, a feje, az oldala, a dereka, a füle, az orra. A kinok kinja következik viszketésben és nem lehet moccanni. Borzasztó.

Éppen így van a cigarettával. Ha üldögélsz a klubodban, vagy mégysz az utcán és eszedbe jut, hogy rá kéne gyujtani, legyintesz egyet. Majd később. De ha valahogyan el vagy zárva a világtól és eszedbe jut a cigaretta és nincs, akkor vehemens kinszenvedés következik. Foghatsz akármire, gondolhatsz akármire, fájdalmas haragod minduntalan visszatér a cigarettára. A lelked üdvösségét odaadnád egy cigarettáért.

Hősünk, akivel egyébként azonos vagyok, vendég volt vidéken. Vacsora után beszélgetés következett feketével és nyugodalmas életfilozófiával. Majd az arcon itt-ott felbukkantak egy-egy diszkrétén elnyomott ásitás halovány vonaglásai. A társaság jó éjszakát kívánt egymásnak.

Hősünk bevonult a vendégszobába. Cigaretta lógott a szájában, azt félig szitta csak és kézmosás közben beleejtette a mosdóba. A cigaretta azt mondta: sss, aztán meghalt. Papirja kettémállott, dohányszálacskaí oszlásnak indultak.

Bánja az ördög, gondolta hősünk és nyugodtan lefeküdt aludni. Csak legalább még egy jó mély slukkot vehetett volna. No mindegy. Kellemes sima, hűvös ágy, nyugodalmas befordulás a fal felé. Simogató, boldog félöntudat. Jaj de jó, mindjárt el fogok aludni. Foszladozó képek, szabad fantázia, félig elalvás, félig álom.

Aztán egyszerre felriad a hős. Valami nincs rendjén. Mi az? Próbáljuk csak analizálni. Magasabbra és hanyatt a fejet a párnán. A »nincs rendjén« hasonlít valami hiányhoz. Mi hiányzik? Félálmu tünődés. Hopp, megvan. Egyszerre felébred a hős. Rá kéne gyujtani, ez az.

Egy mozdulat az éjjeli szekrény felé a sötétben. Ott a tárca. Ojjé, a tárca üres. Ejnye, ejnye. Hát hiába, próbáljunk aludni cigaretta nélkül. Befordulás a falnak. Tíz pernyi szándék elaludni.

Nem, nem lehet. Okvetlen rá kell gyujtani. De honnan a fenéből vegyünk cigarettát? A hős a villanyt felgyujtja. Nézzünk szét a vendégszobában. Kedélyes keresgélés, fiókok gondos kihuzgálása. Összes eredmény: egy hajtű és egy üres szódabikarbónás skatulya. Cigaretta nincs. A mosdóban a szappanháros felszín közepén egy elázott félcigaretta uszik, körülötte barna Golf-áramlat húzódik, amint az éjszakai kutató megpiszkálja. Hát szóval nincs. Próbáljunk aludni.

Ujabb percek az ébrenlét és az álom-szándék határán, de most már némi dühvel aláfestve. Egyszer csak a hős úgy ugrik ki az ágyból, mintha riadót fúj-nának. Fel a villanyt. Ha az egész világ összedől is, muszáj rágyujtani. Gondolkozzunk csak. A hős emlékszik, hogy az ebédlőben, mikor rakosgattak, valaki az ablakpárkányra tette a cigarettásdobozt. Oda ki kell menni. Óvatosan, hogy senki fel ne ébredjen. Hogy is vannak csak a szobák? Innen ki lehet jutni egy kis szalonba, onnan egy előszobába, onnan nyílik az ebédlő. Gyerünk.

A kilincs csikordul. A kis szalon üres. Vaksötét. Belerugás több butorba. A hüvelykujj éles fájdalma. Némi káromkodás. Tapogatózó vándorlás. A hős egy

GUENDET CONSTANT

Órák raktára. Budapest, IV. Kigó-tér 5.

Az órák szakmát felölelő összes zseb-, napp-, fali- stb. órák raktára. Alapítva 1862.

KARCSATTÓRÁK. JAVÍTÁSOK. KATONAÓRÁK.

falhoz ér. Hol lehet itt a villanygomb? Persze, a legokosabb lett volna a vendégszoba ajtaját nyitva hagyni, hogy a világosság átszűrődjék. De most visszatalálni ahhoz az ajtóhoz? Inkább keressük meg az előszoba ajtaját a sötétben.

Végre megvan a kulcs. Felette kell lenni a kilincseknek. Valóban ott van. Az ajtó megnyílik. Vaksötét előszoba. Hogy is van csak, tájékozunk magunkat. Most néhány kabátnak kell következnii balra, aztán a falnak derékszögben kell fordulnia és ott az ebédlő ajtaja. A szőnyeg siklik a parketten, borzasztó, mi ez, elesem. Hamar belekapni valamibe. Egy kabát leszakad. Hallani a posztó recsegését. Jó dolog. Most vissza kellene tenni a kabátot. Képtelen vállalkozás ebben a vaksötétben. Hagyjuk. Reggel le lesz tagadva. Csak meg volna az ebédlőajtó.

Megvan. Itt van. Itt az üveg, hideg tapintású, sima. A kezek csuszva tapogatnak. Itt a gitt, itt a festett deszka, meglesz, meglesz. A győzelem int, benn a cigaretta. Nyissuk csak. Nyitjuk, de nem megy. Az ajtó be van zárva. A kulcs nincs benne, biztosan belül van, borzasztó.

Mit lehet most tenni? Visszazárni legyőzötten, reménytelenül. Rémes katabázis. Sötétben ujjal tapogatás és ingadozás. A hős megbotlik egy földön heverő ember puha testében. Irtózat. Ja vagy igaz, ez nem hullá, hanem a leszakadt kabát. Gyerünk tovább. Félelmes és kinos vándorut. A hős halálfáradtan, hideget verejtékezve ér vissza a vendégszobába.

Ott ég a villany. Le lehet ülni és a sors piszokosságán gondolkodni. Mért nem gyujthatok most rá? Hóhopp! Azért is rágyujtok. Hiszen itt van szemben egy másik ajtó is. Persze. Ez a zongoraszobába vezet, onnan egy nappali nyílik és abból megint az ebédlő. Fel honfiak, polgárok, itt a dicsőség reggele. Bizony idestova reggel lesz. Már fél három.

Gyerünk, még pedig a mult gazdag tapasztalataival. Ezt az ajtót nyitva hagyjuk. A zongora-szobába átűt némi világosság. Abból ajtó nyílik a nappaliba. Az isten verje meg a szőnyeget a parketten, megint elcsuszom. Puff, a hős rátenyerelt a nyitott zongora klaviatúrájára.

Kinos, harsány Debussy-akkord.

Utána hosszú csend. A szekundok rezgése lassan hal eltelé. A hős áll a zongoránál és figyel. Vajjon felébredt valaki a házbán? Nem valószínű, a házaspár bizonyosan alszik a negyedik szobában, a két öreg vendég mellettük egy kis hálóban. Különben is, ha hallanak valamit, azt hiszik: álmodták.

Hosszu várakozás. Semmi jele a ház életének. Rendben van, át a nappaliba. Brávó, ez pompásan megy. Itt az ebédlő-ajtó. Istenem te fenn az égbén, ha istent ismersz, ez az

ajtó ne legyen becsukva. Éljen Kossuth Lajos, éljen Szederkényi Nándor szeretett képviselőjelöltünk, éljen, az ajtó nyitva van.

Na de most.

A szomszéd szobában alszanak a háziak. Ha az asszonyka felébred és kinéz, rémes szégyen így talpig

Meurer német admirális a Queen Elisabeth fedélzetén a német hadihajók átadását jelenti az angol flottaparancsnoknak.

(redeti angol rajz.)

Schlinger Ferencz és Fiai

50 éves cég

szücsök

50 éves cég

BUDAPEST, IV., Károly király-ut 18. sz.

Perzsa-, Breitschwanz- és Sealskin-köpenyek

a legfinomabb kivitelben.

Roosevelt fiának, Roosevelt Quentin amerikai repülő-hadnagynak sírja francia földön.

neglizsében... mezitláb... Kócosan. Vigyázni kell. Előre óvatosan, utánam Frankhon seregei.

A parkett! Borzasztó. Minden lépésnél hogy recseg. Meg kell állni. De ez sem használ. A disznó akkor is recseg, ha áll az ember mozdulatlanul. Persze, persze, én csak hiszem, hogy mozdulatlanul. De ez a parkett minden kis recsenést megérez. Mért nem csinálnak szeizmográfot parkettből?

Ki kell ezt tanulmányozni. A lábat egész talppal előretenni, aztán a test súlyát — óvatos kísérletek után — áthelyezni. Különbben is minden lépés után néhány pillanat pauza kell. Örökkévaló, feszült, izgalmas vándorlás. De a távolság fogyatko... jaj. A hős csipője belevágódott az asztal éles sarkába. Jaj de fáj. Mégis csak disznóság: minden előzetes figyelmeztetés nélkül.

Az ablak homályos kék négyszöge az üdvösség. Oda kell eljutni az éjben. De milyen messze van. Még három lépés! Az testvérek között jó hat perc.

Végre. Itt az ablak. Sőt az ablakpárkány. Heuréka, halleluja, thalatta: itt a cigarettásdoboz. A kezek felnyitják, az ujjak boldogan nyulnak belé. A doboz üres.

Mindennek vége. Meg vagyunk verve. Vége, vége. Véghetetlen szomorúság. Isten, miért tetted ezt velem? Hiszen jó, jó, nem viseltem jól magam, gyerekkorom óta nem járok templomba és egyszer, mikor be voltam csipve, megvertem egy konfliskocsist. De ennyire büntetni? Vége mindennek. Nem kell már nekem semmi. Holnap új életet kezdek, valami faluba költözöm és hátralevő éveimet remete gyanánt fogom leélni. Még dohányozni sem fogok.

Vissza. Bánom is én, ha felébrednek. Mindegy minden. A vendégszobában be az ágyba. Aludni? Nem lehet. Nem tudok. Rá akarok gyujtani. Rá akarok gyujtani!!

Mi ez? Valaki jön. Az ajtó kinyílik. Rémuült ijedelem: a házigazda áll az ajtóban. A férj. Az arca el van torzulva. Borzasztó ideges lehet. Mi lelte ezt?

— Kérlek, — mondja és a szája sarka a hangjával vonaglik, — mit kerestél te odakinn?

A hős rémuültan és értelmetlen részvétellel felel:
— Cigaretta.

— Kérlek, ne haragudj. Én boldogan élek Margittal. Ő bevallotta nekem, hogy tetszel neki. Ma éjjel észre-

vettem, hogy nem alszik el és nyugtalan. Mintha várta volna, hogy elaludjam. És te akkor kinn mászkálsz, mintha várnál valakit...

A hős elképedve ül fel az ágyban:

— Meg vagy örülve! Meg vagy örülve!

A férj mohón les és a szemével szinte átdöf:

— Hát nem, ugye nem.

És kényszeredetten nevet. Borzasztó nevetés. Aztán a szemét elfutja a könny.

— Bocsáss meg... olyan féltékeny vagyok...

Hangosan sir. Szegény, ideges ember. És köztudomásu, hogy az asszony csalja. A hős kikel az ágyból és megöleli.

— Holnap az első vonattal megyek. Ne légy gyerek, rólam ne gondolj ilyeneket.

— Köszönöm, — mondja sirva a férj. Elmegy. Hallani a lépéseit.

A hős nem aludt reggelig. Hétkor felöltözött és kiment a konyhára. Befogatott. Fél nyolckor maga fogta a bőröndjét, hogy a negyed kilences gyorshoz kiérjen. De előbb óvatosan besompolygott az ebédlőbe. Izgatta a kíváncsiság, hogy világosan lássa éjjeli kin-

szenvedése sötét utját.

Az ablakpárkányon ott volt a doboz. Kinyitotta. Volt benne egy cigaretta. Kedves, karcsu Luxor a Dimitrino-gyárból. Az éjjel nem vették észre az ujjai, a Luxor oda volt simulva a doboz falához. A hős rágyujtott és lábujjhegyen kiment. Bent még aludtak a háziak.

Nagyon jó cigaretta volt. Nem szép dolog, de nagyon jól esett.

Roosevelt családja körében. Az egyik gyermek az ugynevezett „service flag”-ot tartja a kezében, melyen amerikai szokás szerint a kék csillagok a katonai szolgálatban levő családtagok számát, az ezüstcsillagoké pedig az elesettek számát jelképezik. A legelső ezüst csillag Roosevelt Quentiné.

Szászy Misi és Lillike.

Janka műterem felvétele.

A Járáság

Olvasóinkhoz. E heti számunkhoz mely utolsó az 1918. évben, tartalomjegyzéket csatolunk, olvasóink számára. A VI. évfolyam küszöbén békés, boldog újévet kívánunk lapunk barátainak, boldogabban, mint amelytől most kétség és reménység közt bucsuzunk.

*

A kaszinók. Négy héttel ezelőtt úgy beszéltek még a rekvirálás gondolatáról, hogy »jöhetnek olyan idők, hogy még a kaszinókat is lefoglalják«.

Éppen krisztkindlire jött meg a határozat.

— A kaszinó összes helyiségeit...

— Nem, ez lehetetlen. Csak nem kívánhatják, hogy kétezerkétszáz tag otthon nélkül maradjon, mert hiszen szén nincs, a magánlakások fűtetlenek, a kaszinók utóbbi időben már csak közös melegedő és kosztoló hely voltak. Kávéházba járjunk ezentul?

Minden kérdés válasz nélkül maradt. A törvény parancs, nincs apelláta. Azaz van. Három napon belül...

Jöttek a rémhírek. A Hungária-klubot mindenes-tül lefoglalták. Az atléták Szentkirályi-utcai helyiségeibe

máris betelepítettek néhány hajléktalan családot, a Fészek is lakót cserél, a nemzeti kaszinóval sem tesznek kivételt stb. stb.

Az *Est* pénteki cikke, mely tárgyilagos nyíltsággal érvel a kaszinók összes helyiségeinek rekvirálása ellen, némi reménysugárt ébresztett az országszerte érdekeltekben, legtöbben azonban csüggedten beszéltek meg a jövőt s keserűen kérdezték egymástól:

— Hát hova járjon ezentul az ember? És sorra kerültek — amint az már ilyenkor szokás — a privát esetek.

— A Feriékhez egy nőiszabót telepítettek. Közös előszobán járnak ki és be a kundsافتok, főleg félvilági hölgyek...

— Háromszobás lakásomból éppen a legjobbat, az egyetlen jól fűthetőt foglalták le. Az ajtón keresztül hajnalig hallom a részeg házaspár veszekedését.

— Legokosabban csinálták Tiborék. Tizenkét-szobás lakásukba hat Pestre helyezett tisztársát hívta meg s így még a tíz órás zárórát sem érzik, a bridge-partnerek kéznél vannak.

— Szóval...

— Szóval: lesz ez még rosszabbul is.

*

BRITANNIA-SZÁLLÓ

VI., TERÉZ-KÖRUT 39.

télikert éttermé-
ben minden este

TOLL JANCSI és FIA muzsikál.

Emigránsok Bernben.

Bern, december 10.

Az elegáns, vértelen magyar forradalom egyik valóban stílusos jelenete az a magyar emigráció, amely itt ütötte fel jól fészült fejét Svájc fővárosában, Bernben, ahol minden második gépkocsin a »diplomatische« szó ékeskedik. Ahogy tulzás az utóbbi idők nagy politikai átalakulását *forradalomnak* nevezni, éppen úgy tulzás azt mondani, hogy magyar *emigránsok* lennének azok a letűnt politikusok, akik még idejekorán idejőttek ebbe a nyugalmas városkába pihenni és remélni, vagy — mondjuk — maguk bukott politikája érdekében agitálni.

A kolportázs-újságok világgá kürtölték, hogy a királypárti, »monarchista« magyar mágnások, akik itt élnek, a népkormány ellen intrikálnak. Hát ha ez igaz, — mondhatom — ezek az urak nem jöhettek volna rosszabb helyre, mint ide, ahol a világ összes új köztársaságának hatalmas missziói és sajtószervezetei működnek, ahol a német birodalom összeomlását nem gyászolták, ellenben a francia győzelmet bankettek, utcán, mindenütt tüntetően ünnepelték.

A magyar és osztrák lapok három híres »emigránsról« közöltek fantasztikus híreket: Windischgraetz Lajos hercegről, gróf Berchtoldról és Schönborn-Buchheim hercegről, a Vatikán berni követéről, aki a forradalom előtti hetekben Bécsben és Budapesten tartózkodott.

Olyan sokat olvastam a magyar lapokban ennek a három rettenetes monarchista intrikusnak összeesküvéseiről, hogy érdeklődni kezdtem, mit csinálnak, hogy élnek, kivel érintkeznek. Nem nagy fáradságomba került utánajáram, mert itt laknak velem egy szállodában, abban a hotelben, ahol a magyar kormány sajtó-

irodája van. Ami ezektől a merénylőktől mindenesetre hallatlan merészség, mert ellenforradalmat szervezni kormányhű újságírók tőzsomszédságában, igazán nem ildomos és veszélyes is, hiszen minden újságíróban Sherlock Holmes lappang.

Miután néhány napig hasztalanul figyeltem az ellenforradalmárokat és semmi gyanusát nem fedeztem fel (leszámítva azt, hogy Berchtold gróf mindig felgyürt gallérral járt-kelt és este nagy csomagokkal tért haza), elhatároztam, hogy megintervjuolom őket. Elvégre az olyan ellenforradalmároktól, akik a kormány újságíróinak tőzsomszédságába költöznek, még az is kitelik, hogy egy ravaszul intervjuoló újságírónak elmondják összes véres szándékaikat.

Nem volt nehéz kivallatnom őket, mert mindhármukat ismertem még, amikor az újságok lelkesedve dicsérték őket s sikraszálltak értük. De hát az nagyon régen volt; manapság a percek heteket, a napok századokat jelentenek s akik még néhány hét előtt millióknak parancsoltak s Európa térképét rajzolták, ma »emigránsok« és semmitől sem irtóznak jobban, mint a nyilvánosságtól. Nem is árultam el nekik, hogy intervju akarok, hanem csak úgy beszélgetni kezdtem velük, mint honfitárs, régi ismerős, aki minden divat ellenére hercegekkel és grófokkal is szóba áll, s miután az otthonmaradott nagy bűnösöknek az otthoniak megbocsátottak, követi a jó példát és megbocsát az ittenieknek, az önkéntes száműzötteknek.

*

Berchtold grófot a szálloda halljában szólitottam meg:

— Hogy van, kegyelmes uram?

— Oh, köszönöm, rosszul, — mondta az egykori külügyminiszter tiszta magyarsággal, ami nagyon meglepett, mert két év előtt, amikor utoljára beszéltem vele, ugyancsak törte a szép magyar nyelvet.

— Persze, az otthoni helyzet, — jegyeztem meg, hogy a politikára terelem a beszélgetést.

— Igen, — mondja a gróf, — a helyzet súlyos, azonban most nem tudok politikával foglalkozni, mert beteg vagyok.

— Mi baja van?

— Az idegeim nagyon rosszak. El is megyek innét valami szanatóriumba.

Ezzel el is köszönt s másnap a portástól hallottam, hogy excellenz Berchtold Bern mellett egy szanatóriumban kezelte magát. Három-négy nap múlva Oosterveen, a híres hollandi újságíró, nagyon szidta a grófot:

— Hiába akarom megintervjuolni, nem eresztenek be hozzá. Tízszor jártam nála, huszszor telefonáltam neki, de úgy eldugták abban a szanatóriumban, hogy nem lehet hozzáférni. Látja, ez az, amit nem lehet egy újságírónak megfizetni. A cikkeket, amiket nem írhat meg, az intervjukat, amiket nem bír megcsinálni... Oda vagyok a dühtől. Egyáltalán nem értem, miért jön valaki Svájcba, ha beteg?!

Oosterveen mindent az újságírás szempontjából néz s nem bírja megérteni, miért jön egy diplomata

A Palace-Penziót

(Budapest, Károly király-ut 3. szám) átvettem és ajánlom annak az előkelő közönségnek a figyelmébe, amely uri vezetésre és kitűnő ellátásra tart igényt

Rusztí Nagy Gézáné

Svájcba, ha nem azért, hogy intervjura éhes ujságírókat jól lakathasson.

*

Windischgraetz Lajos herceg még a forradalom előtt diplomáciai misszióval jött Svájcba, aztán itt is maradt. Ahogy a magyar lapok írják: összeesküvéseket szőni a magyar köztársaság ellen. Furcsán csinálja, mondhatom. A szálloda nagy, közös szalonjában fogadja az angol és francia ujságírókat, kedélyesen és elég hangosan beszél ahhoz, hogy a szomszéd asztalnál ülő magyar ujságírók megértsék, a híres Détvillerhez jár ebédelni, ahol mindössze tíz asztal van és öt mellett a magyar sajtó-misszió tagjai szoktak erőt gyűjteni a világsajtó ostromlására.

— Mondja meg őszintén főméltóságod, — kérdezem a fiatal és jókedvű hercegtől, — igaz-e, hogy a monarchia visszaállítása mellett agítál?

Fölnevet:

— Ugyan kérem! Hiszen mikor én hivatalos ügyben Svájcba jöttem, már akkor jól tudtam, hogy a király az állami ügyek vezetésétől teljesen vissza fog vonulni. Higyje el, hogy az államformakérdés egyáltalán nem izgat. Egyetlenegy dolog foglalkoztat: Magyarország területi integritása. Ebben a kérdésben teljes erőmmel támogatom a kormányt. Utolsó gazember az a magyar, aki most egyébbel törődik, aki régi sérelmek, belpolitikai nézeteltérések miatt nem támogatja a kormányt, amely az ententével tárgyal s amelynek Magyarország területi integritásának megóvása a kötelessége, vállalt feladata. *Ezt meg is sürgönyöztem Károlynak...*

Ambrózy Andorné, Kenyeres Mária.

Gaiduscheck Erzsébet felvétele.

— Szóval itt is politizál főméltóságod... vetem közbe.

— Nem mint politikus vagyok itt, hanem mint magánember. Hiszen mikor Andrássy lemondott, én is beadtam lemondásomat táviratilag. Azonban az csak természetes, hogy mindent megteszek, minden összeköttetésemet felhasználom, hogy a kormányt támogassam és területi integritásunk érdekében rokonszenvet ébresszek ügyünk iránt a külföldön. Nagyon válságos időköt élünk és minden magyarnak össze kell fognia, hogy régi határainkat, amelyért annyi vér folyt, megtarthassuk...

— Gondolja főméltóságod, hogy sikerülni fog?

A herceg nem válaszol. Tétován rázza a fejét, szomoruan mered maga elé s aztán elfordul. Bevallom, szívem mélyéből sajnáltam őt. Sokat hallottam róla, erről a hazaárulóról. Harminchárom hónapig volt a fronton. (Husz nagy ütközetben vett részt, átuszta télen a Drávát, háromnapos pergőtűzeket állt ki.) Harcolt a parlamentben Tisza konzervatizmusa ellen.

És ma csak azt tudják róla, hogy »megszökött otthonról«. Lehet, hogy megszökött. Lehet, hogy nagy bűnei vannak. A legnagyobb bűne mindenesetre, hogy meg akarta akadályozni Károlyi kinevezését és elodázta. Mégis sajnálom. Nem tehetek róla, de soha rokonszenvesebb »hazaárulót« nem láttam. Legnagyobb bűne talán mégis csak a neve.

Windischgraetz herceg jó magyar ember akart lenni és fanatikus kitartással küzdött a magyarságért. Tragédiája, hogy nem sikerült neki — talán a neve miatt!

A legjellemzőbb itteni munkásságára nézve az a visszhang, ami a párisi »Matin«-ben és néhány angol lapban megjelent nyilatkozatára támadt. Goga Oktavián megvádolta a Matinben a herceget, hogy vad sovínizmussal agítál Magyarország területi integritásáért, a Le Temps vadul nekiment, hogy a jogos román területi követelések ellen intrikál s ami a legmulatságosabb, néhány nem egészen jól informált entente-újság azt írja róla, hogy Károlyi küldte Svájcba, diplomáciai megbizatással.

*

Schömborg-Buckheim herceg, vatikáni követ nevetni kezd, mikor politikáról akarok beszélni vele.

— Nem ugrom be. Tudom én, hogy maga mindent megír, amit csak hall. Talán még azt is, amit nem hall. Az én mesterem Pallavicini János volt, a híres Pallavicini. Ő pedig azt mondta, nem az a jó diplomata, aki jól tud beszélni, hanem aki jól tud hallgatni.

— Csak annyit mondjon meg főméltóságú uram, mit csinál Bernben?

— Mit csinállok? Intézem a hivatalos dolgaimat.

— És mit csinált Bécsben?

— Látogatóban voltam. De most már elég volt. Nem nyilatkozom. Nincs mit mondanom.

És elsiet. Magyarul: a faképnél hagy, mint Szent Pál az oláhokat, — azaz románokat.

*

A hivatalos emigráció a legnagyobb. Szinte elözönlötték Bernt a friss magyar diplomaták és újság-

Brachfeld J.

Budapest, V., Dorottya-utca 1. Gizella-tér sarkán.

Uri ing és divatujdonságok
Uri ruházat mérték szerint. Tábori selyemingek
Női és férfi kész felöltők

Francia gyarmati katonák Budapesten, a Városligetben sütkéreznek a napon.

írók. Mindenütt ott lehet látni őket. A magyar méhek legnépesebb kaptárja a Bernerhof-szálloda. Itt dolgozik a méhkirálynő: Schwimmer Rózsa követnő. Lobogó haju titkárja, dr. Haraszti Zoltán tart rendet az audienciára várakozó feminista-küldöttek és újságírók között. A mozgalmas lakosztály ajtajával szemközt a padon napok óta ott ül egy román s egy szerb újságíró. Ők nem mennek audienciára. Valami másban törik a fejüket. Más ambíciójuk van.

Ignotus szerényen, észrevétlenül jár-ke, talán ő az egyedüli, akiről még a hotelben sem tudják, hogy magyar s hogy valami hivatalos megbízatása volna. Kéri Pál is Bernbeft időzik, őt azonban mindjárt megérkezése után ágnak döntötte a grippe, a spanyol láz s nem tevékenykedhetik. Pedig nagy szükség lenne rá, mert ő nemcsak tollal, de eleganciájával is reprezentálhatná az új Magyarországot. Egyelőre más külsőség nem is reprezentálja, mint Schwimmer Rózsa, a követnő pompás automobilja, amelyről hiányzik a »diplomatie« felírás. Majd csak akkor kerülhet erre sor, amikor a nagyhatalmak elismerték az önálló Magyarországot.

Reméljük, hogy nem sokáig kell várunk.

— óá.

*

Esküvők. Báró *Skerlec* Iván b. t. t. volt horvát bán és *Guttman* Lili bárónő szombaton tartották esküvőjüket a budavári Mátyás-templomban.

Szombaton, december 21-én vezette oltárhoz *Szacellár* József *Bárczy* Judithot a belvárosi görög-katolikus templomban.

turonyi báró *Biedermann* Elek tartalékos huszárfőhadnagy, báró *Biedermann* Rezső és *Bleichröder* Elza fia 1919. évi január 11-én tartja esküvőjét zárt családi körben szentegáti (Baranyamegye) birtokán a családi kápolnában hengervári báró *Hengelmüller* Milával, néhai *Hengelmüller* László volt nagykövet és *Dunin Borkowska* Albertina leányával.

Dr. *Csutkay* István, a 9. honv. huszárezred tényleges főorvosa és *Czapáry* Flórika, *Czapáry* Dénes halábori nagybirtokos leánya f. hó 14-én Haláborban (Beregmegye) házasságot kötöttek.

*

A *Janka műteremben* karácsony hetében is rendkívül sok felvételt eszközöltek. Fennjártak:

Mándits Melitta, Szilassy Margit, Szandtner Aladárné, Flittner Rózsi, Szabóky Károly és menyasszonya Klimkó Ily, báró Tornyai Erzsébet és Magda, Vadász Lórántné és gyermeke, Schön Emmy, Gyömörey Györgyné, Gyömörey Éva, Kató, Józsi és Boriska, Schwöder Ervinné, Schwöder Editke, Hoór Károly, Buttler Évi grófnő, Burger Rózsi és Mancsi, dr. Székely Endréné és gyermeke, Péterffy Juditka, Hoffmann Aladár és neje, Kiss Erzszi.

*

Budapesti Medico-Mechanikai ZANDER-intézet és Fizikai Gyógyintézet. IV., Semmelweis-utca 2. Kossuth Lajos-utca sarkán. Igazgató-főorvosok: *Melha* Armand dr. és felesége, *Hilf* Paula dr. Rendelés és gyógykezelés: reggel 8—1-ig, délután 1/4-től 7-ig. Telefon: József 4—12.

*

Mindenki dicséri az Intim Kabare új műsorát, melyet ajánlatos mindenkinek megnézni. Különösen tetszik: Az okos asszony vigjáték, dr. Casanova, bohózat, Biedermayer család, operette, Itélet előtt, törvényszéki jelenet és a kitűnő magán-számok. Jegyek 8 napra előre válthatók a pénztárnál, Teréz-körut 46 és a jegyirodáknál.

Hungária Nagyszálloda

Elsőrangú ház Budapesten. Étterme az uri világ találkozója.

Két palota.

Büszkén pompázva trónol az egyik ős Buda ormán, a másik az ifju Pest szívében ül puritán méltósággal. Amaz kelet felé néz az ezeréves Magyarország minden reménységével — egy nemzet lelke szomjazta benne boldogabb jövődjő hajnalát — ennek nyugat felé tekint bús homloka, mintha évszázad óta sejtene, hogy e remény utolsó sugara ott alszik ki a budai hegyek mögött. Mintha ott a kispapok temploma előtt már nagyon régen arról gondolkoznák, hogy a legelső magyar ember akkor ment el onnan a hegyről utoljára, amikor a hollós cimerű király Bécsbe indult husvétet ülni és az átkozott osztrák gyümölcstől meghalt virágvasárnap reggelén.

A Károlyiak pesti rezidenciája sokat megért ama másfél század óta, amikor Antal gróf, a vitéz generális, 33.000 forintért magához váltotta a hozzátartozó rákosi rétekekkel együtt. Akkor 1768 novemberét irták és már benőtte a fű a magyar fiúk sírját, akik életüket adták a Habsburg-leányért. A szép Harruckern Jozefa fia lány béke ölen született s a tábornok ennek öröme építé az Uri-utcai székesházat. A jámbor kókai jobbágyok, akik urbárium fejében fundamentumot ástak a palotának, aligha mentek ki a Dunapartra megbámulni a királyasszony házat, akinek finom ételektől párnás testét a Lajtán túl őrizték nemes magyar urfiak. Izabella óta, akinek emlőjén pogány szemek előtt csüngött a posthumus csecsemő, nem volt udvari élet Mátyás várában és azután is csak száz év múlva hozta oda egy szomorú mártir-asszony az urát, aki, míg ruganyos léptekkel tudott végigmenni a deutschmeisterek sorai előtt, angyali lelkű feleségét épp úgy megcsalta, mint a hiszékeny Hungáriát.

A tábornok unokája, ama nemes György, aki a legnagyobb magyar neve után irta nevét az Akadémia alapításakor, s aki több jót tett nemzetének mint valamennyi Habsburg, kevés hódolattal nézhetett át a királyi folyón az üres fejedelmi lak felé. A kedélyes Ferenc, akit csak parvenü veje tudott tapintatlanul zavarba hozni és a nyavalyatörős Ferdinánd, akit csak azért nevez jóságosnak az osztrák történetírás, mert tehetetlen volt a rosszra is, talán tudomást sem szerzett azokról a hazafias mozgalmakról, amelyeknek élén György ur az árvizsújtott Pest felújításában, az Országos Magyar Gazdasági Egyesület és a Lánchid-Társulat megalapításában elüljár. Széchenyi kebelbarátjának ellenben kézzelfogható emlékei maradtak palotájának falai mögött Windischgrätz, Jellacsics és Haynau látogatásáról, akik hirtak néhány kilót a grófi konyhán, mialatt a tizen-nyolc éves császár Santa Luciánál modelt ült a *Tülkereszttség* című festmény főalakjához.

Óh igen, emlékezünk a buta dragonyosokra, akik a moóri csata után egy kegyetlen januári reggelen ott sorakoztak a Károlyi-palota kapuja előtt és a gyáva bánra, aki, bécsi futását kipihenve, mindenáron a Káro-

A szőrmekabát Elkán Gyula szűcs szőrmenyáruházában készült. Budapest, VI., Károly király-ut 19. szám.

lyiak házában akart megmelegedni. Emlékezünk a piszkos szerezsánokra, akiknek durva csizmájában megbotlott Zichy Karolin habkönnyű lába a folyosókon és nem felejtettük el soha január 9-ét, amikor a fehér kabátos osztrák cseléd a családi asztaltól hurcolta el Batthyány Lajost. És onnan vitték el Károlyi Istvánt is, a cseh Theresienstadtba és végül a házigazdát a förtelmes Nájgebáj falai közé. A bresciai hiéna főhadiszállást csinált a nemes házból s a legszebb magyar grófasszony, akit Petőfi tündérvirágnak énekelt dalában, riadtan bujt előle, tengernyi keserőséggel zaklatott szívében.

Ha az ember a sziveket tudná vizsgálni, mint az Isten... Egy fél százada csak, hogy a képviselőház elnöke felállva jelentette be azt a háromszáz esztendő óta első esetet, hogy a királyi család sarja magyar földön született. Ez a könnyen lángra gyújtható naiv magyar lélek repesve tekintett akkor Buda falaira s újabb bizonyosságát látta az »örvendetes családi eseményben« ama vonzalomnak, mely egyre szorosabbra fogja fűzni a nemzet és a fejedelem közti kapcsolatot. És mily büszke volt a »kis magyar leányra«, akit Rónay Jácint tanított és akinek Pesten vásárolt karácsonyfa-

Dunapalota szálloda Budapest

(ezelőtt Ritz)

Étterem. Bar. 5 órai tea.

Rácz Dániel

Női jelöltök, angol kosztürrök és alkalmi toilették, blousok, pongyolák áruháza és műtermei

Sürgöncim „Roboracz”
Telefon: 167-02.

Budapest,
IV., Kigyó-utca 2.

diszt az édesanyja. Mennyire szerettük ezt a bajor Erzsébetet és mennyire megértettük sóhajait, melyek »császári magányból« szálltak hozzánk. Ez a koronás mártír, aki Károlyi István koporsójára is letette koszoruját Fótton, otthon volt Gödöllőn és a Várban, igaz szívű királyné, grande dame és jóságos lélek egy személyben. Ha ő nincs, talán sohasem áltathattuk volna magunkat abban a hazugságban, hogy egyszer-másszor a monarchia súlypontja a magyar fővárosban volt és Ferenc József talán annyit sem időzött volna nálunk, mint ahányszor tényleg eljött hű magyarjaihoz. Az öreg bécsi katona sohasem érezte azt, amit szép felesége, Andrássy Gyulának mondott, hogy »itt örökké szabadnak érzi magát az ember«. Csak az Erzsébet Bécstől idegen lelke tudott örülni a várkertnek, melyhez hasonló parkja nincs több királyi palotának és csak neki köszönhetette a millenáris Magyarország, hogy Ybl Miklós nagyszerű terve testet öltött és Hausmann Alajos fölépíthette a legszebb fejedelmi lakot.

Rövid álom volt ez, színes, csalóka délibáb és hogy magára maradt az agg császár Damjanichné átkával, Budán minden évben többet alhatott a Schlosshauptmann, aki három szót nem tudott magyarul. Deák Ferenc agyonunta magát a király hálószobájában függő vásznon, egvire ritkábban aludt ott Ferenc József, aki vénségére egészen elfelejtette Jácint püspök bölcs intelmét: »Jó ez a mi lelkes népünk, csak tudni kell vele bánni, tisztelni kell jogait, nemzeti nyelvét s a nehéz órában ott állandó mindig mint legerősebb véde az uralkodóház szerencséjének.«

És nem tanulta meg ezt Utolsó Károly sem, akit pedig nehéz órában hívott el a végzet a Habsburgok dűledező trónjára. Ama bús decembervégi napon, amikor a szent ékszerrel fejen felkent fejedelme lett nemzetének, csak futó vendégként pózolt fent Budán és estére már kihuny a fény a palota ablakai mögött.

Vajjon olvasta-e ez az elkésett ember csak egyszer is a magyar históriát és tudott-e gondolkozni azon a szent éjjelen, amikor elfehéredő ajka suttogva ejtette ki a Károlyi nevet. Vajjon tudta-e, hol van az Egyetem-téri ház, amelynek vöröstermében egykoron cerclét tartott elődje, s amelynek kár volt, óh nagyon kár volt újra eszébe juttatni 49-et, amikor együtt gyászolt a nemzet gyászával.

Most gazdát cserélt a büszke palota. A sóskuti kövekből rakott falak fölött a független magyar nemzet lelke uralkodik s hálásan köszönti az öreg pesti házat, amelyben most Károlyi Mihály lakik, ama híres nevezetes Károlyi Mihály ivadéka, ki egykoron erős várral bástyázta körül magát az ellenség ellen. — yv.

ROYAL APOLLÓ

A ROYAL-SZÁLLÓ ÉPÜLETÉBEN.

Jegyek válthatók: d. c. 11-1-ig, d. u. 3 órától kezdve.

TELEFON: 74-34.

Hüvösvölgyi Park Szanatórium

klimatikus és diétás gyógyintézet.

Budapest, I., Hidegkúti-ut 78. Telefon { 50-37
145-90

Ajánlatos üdülőknek, rekonvalescenteknek, ideg- és belbetegek részére. Magaslati klíma. Hízókúra.

Gyermekdivat-szalón Pressburger & Co.

Különlegességek fiú- és leányka-ruhákban. Eredeti modellek fiatal lányok számára.

Budapest,
IV., Kigyó-tér 4. sz.
(Félelel.)

DRASCHE-LÁZÁR ALFRÉD regénye:

ENYÉM VAGY! Megrendelhető „A Társaság” kiadóhivatalánál
Budapest, IV., Reáltanoda-utca 18. Posta-
* költségre külön 60 fillér küldendő. *

Silskin köpenyek

Róka garnitúrák

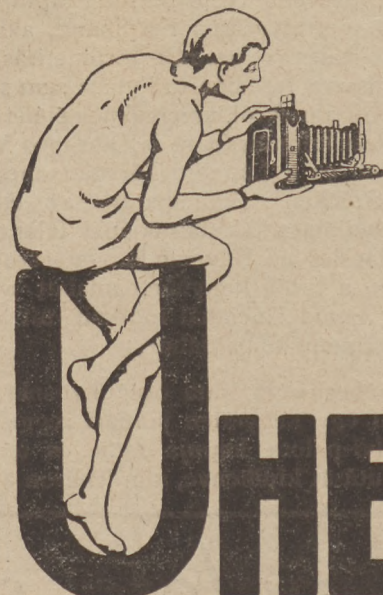
minden válfaja, minden kivitelben

Specialista : Szőrmeabátokban.

PISZKER EMIL

szücs- és szőrmeáruk nagykereskedése

BUDAPEST, IV., KIGYÓ-TÉR 5.

CS. ÉS KIR. UDVARI ÉS KAMARA FÉNYKÉPÉSZ
FOTOCIKKEK SZAKÜZLETE

Budapest, IV., Koronaherceg-utca 2.sz.

TELEFON: 66-12

TELEFON: 66-12

AMATEUR MUNKÁK KIDOLGOZÁSA

Szerkesztői üzenetek.

— Kéziratot nem ad vissza a szerkesztőség. —

Angyalka. Megmondja-e a kisleány, hogy a karácsonyát nem a Jézuska hozza? Ha még nem tudja a valóságot — hallgassa el előtte — amíg lehet. A csalódástól ne féltse. Az első csalódáson ugyanis át kell esnie egyszer — legyen ez az első — ugysem lesz az utolsó. És ezzel, azt hisszük, a másik kérdésére is feleltünk — ne mondja meg a hugának, hogy az a bizonyos fiatalúr nem a hűség mintaképe. Ő is ráér megtudni, hogy választja is csak egy a többi férfi közül s nem mint ő képzele — egy a többi fölött. Egyáltalán legyen több kimérettel az illúziók iránt, amelyek többet érnek a hideg igazságoknál. A hold nem fürdik a tó vizében — csak a tükörképe reszket rajta, mit ér vele, ha összebörzolja a vizet. A kiméretlen igazságoknál — szebb és okosabb is a kellemes illúzió, amely nem hazugság, csak menekülés a valótól. Ezt régen talán mi sem hittük, ma már sajnos meggyőzték róla a magunk összedült illúziói. — **Blanka.** 1. A helyes kiejtés: „Szakketó”. 2. Nem szokás. — **Zoe.** Amelyik asszonyt a férfi akarja, annak kell vele menni — a másiknak, ha szenved is, engedni kell őket. Először, mert ez így nobilisabb, másodszor, mert úgy sem tehet mást. Ez az általános tanács; hogy a maguk esetében mi a helyesebb, azt így mi nem tudjuk megállapítani és nem is vehetjük magunkra a felelősséget, hogy tanácsot adjunk. Döntsék el maguk között. Vannak esetek, amikor a legbölcsebb kádi is csak ügyetlenül tud kapkodni az igazi ítélet körül. — **Bálint.** 1. Gellért Oszkár. 2. Mórjcz Zsigmond. 3. Marjay Ödön. — **Emmy.** Csodálkozott, hogy bánatában ilyen jó verset tudott írni? Az „a ravasz páter” lehet, hogy tényleg nem érdemel jobbat, de mi igen. Nem gondolja? A kutyaugatás, mint lírai refrén mindenestre ujszerű. Vau! Vau! Hogy is éneklí a verse: „Kutyuskám, ne ugass, madárkám elhallgass.” De el ám! — **Fényes esküvő.** Délelőtt szakettben, este frakkban. A tanuk hasonlóképen. — **Fénykép.** Tessék a képet beküldeni. — **Buék.** Hogy hová bujjék a buék elől? Szent Isten, hát ezt a viccet nem nyelte el a háború? Szabad-e a fenyőág alatt csókolózni. Angliában karácsonykor igen, nálunk nem szabad. Nem szabad, — de lehet — csak aztán a mama előtt ne hivatkozzék rá. — **Varakozó.** Hát azt hisszük, még egy kicsit kell várakoznia, — de talán nem is olyan sokáig és nem is hiába. Az írásában van tehetség, de közlésre még nem érettek. Egy év múlva kopogtasson újra. Addig dolgozzék! — **Baba.** Ujévi ajándéku gyerekeknek legokosabb előfizetni a Jó Pajtásra. — **Új otthon.** Szakértő asztalosnak kell adni, otthon csak elrontja a drága butort. — **D. E.** Ügyes dolgok, de nem nekünk való, próbálkozzék valami mással. — **Kankalin.** Jobb ma, mint hol-

Putti Lya, az Astra filmtársulat művésznője.

Angelo_felvetele.

nap, de azért nem kell úgy sietni. Ráér maga még asszonyosan bekötöni a fejét. A habos gesztenyetortának sem szabad csak úgy nekiesni, hát még a házasságnak. És ha a szőke kadétnak megszakad a szíve! Ahogy mi a kadétoakat ismerjük, sem a szőkék, sem a barnák nem olyan könnyen szakadó szívűek. Mi lenne, ha megszöknék vele? Először is botrány, azután egy pár anyai nyakleves. Amit, attól kell félnünk, ugysem fog elkerülni ezekkel az elvekkel. — **Jó könyv.** *Drasche-Lázár* Alfréd regényeit a Franklin-Társulat adta ki. — **Poetikus kisleány.** A tantinak hátrózzottan igaza van. Ne vegye rossz néven, de a fliegerrel üzőtt poetikus hangulatait nem tudjuk komolyan venni. A levele

bizony most is léha kissé, — de azért csak tessék máskor is felkeresni. Hátha lesz egyszer egy komoly kérdése is. — **P. Z.** Fegyelmetlen írás, mely a jelentéktelen, sovány ötletet minden rutin nélkül dolgozza fel. A legnagyobb tévedés, ha ezt ön novellának mondja. — **Dusy.** Méltóztassék ezzel a kérdéssel valamelyik zeneműkereskedéshez fordulni. Ugy tudjuk, azt a művet a Rózsavölgyi és társa cég adta ki. — **Elégedetlen.** Korántsem meggyőződésből, csak a körülmények kényszerítő hatása alatt. És nem olvasta ön az egyik ujság kérdését: miért nem változtatjuk meg A Társaság címét Köztársaságra? — **K. Sz.** Budapest. Ön panaszkodik, hogy a Gizella-téren sorba kellett állnia, csak úgy juthatott be az előkelő cukorkák szentélyébe. Ott hosszas küzdelem után azonban csak három süteményt talált az elárusító-asztalon és az ellenőrző és számolócédu-lákon kívül két grombaságot is zsebre kellett vágnia a kisasszonyoktól. A kisasszonyoknak bocsásson meg, kérem, mert azokat reggeltől-estig győtri a budapesti közönség ostroma és nem csoda, ha idegesek. Amellett minden percben meg kell esküdniük, hogy nincs „nougat” és nincs „mexicain”, amit talán nem is kellene külön kérdezni azoknak, akik a főbejáraton jutnak be az édes-ségek birodalmába. Próbáljon egyszer a hátsó ajtón besurranni, a konyhán keresztül és a portásnak, ha meg állítja, mondjon valami nagyon előkelő hangzó nevet. Erre minden tülekedés nélkül bejut és ha nem is kap, de legalább gyönyörködhetik azokban a hönöhajtott cukrász-csodákban, mik

habos papirba csomagolva borítják el a polcokat, a kiváltságos, hátsó kapun érkezők részére fenntartva nemes udvariassággal. Itt, a fehérsapkás cukrászlegények, néhány mosolygó kisasszony és udvarolgató gavallér környezetében talán jobb verset fog írni a beküldöttnél *Egyenlőség* címmel, vagy akár vidám elbeszélést a *Francia cukrász-ról*.

Felelős szerkesztő: dr. ENDRÓDI BÉLA.

Laptulajdonos: dr. DOBAY ISTVÁN.

Nyomatott Pápai Ernő műintézetében Budapest. — Telefon 127—05

DERDIEDAS

Pudert, szappant és krémet használ középeurópa hölgyvilága. Decolletage cseppfolyós pudert, (mely egyik mosdástól a másikig tart és rögtön szépfif) használ nemcsak a művészvilág, hanem minden jóízű nő!

Legfinomabb
ZONGORÁK

* *

Sternberg

zongora-
szalonjában

* *

Rákóczi-ut 60. szám, saját palotájában

lovag Rohrer Frigyes.

Rohrer Margit. — d'Ora műterem felvételei.

TELEFON:
JÓZSEF 28-32.

JOSEF FISCHER

szabó

WIEN, I., LOBKOWITZ-PLATZ 1.

Divatterem
Elegáns utcai öltözékek, látogató-toilettek. Kabátok, szörmék. Kostümök 14-17 éves fiatal hölgyek részére. Legújabb szabásu hölgylovaglőöltözékek

Kostümök a sport minden ágához.

Izléses férfiruhák legfinomabb kiállításban. Szalon-, utcai- és sportöltözékek.

CORSO MOZI

Budapest, IV.,

Váci-utca

A magyar kinematográfia mesterművei kerülnek állandóan bemutatásra. Minden héten szenzációs új műsor.

Az előadások pontosan 5, 7 és 9 óra-
kor kezdődnek.